

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. швед. 143322.
Адреса для телеграм
— „Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплату
Реклама не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Фр.
Італії 750 л., Німеччині 750 м.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 л., Австрії
750 ш. — Звіща адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 23-41.
Друкерів 23-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Куди зайдеш
на обід!!!

Тільки до Ресторану й Каварні „НАРОДНЬОЇ ГОСТИННИЦІ“
Смачний і здоровий обід. — ціни дешеві. — ЩО ДНІЯ КОНЦЕРТ. 555 3—5 Українська Управа Ст. Злітський і С.я

За поділ впливів у світі.

Львів, 12. жовтня 1929.

У вчорашній статті про англо-американське зближення висловили ми думку, що робітничий англійський уряд Мекдональда, по своїй природі пацифістичний, намагається ввести нові методи до англійської політики, щоби при їх допомозі зберегти та закріпити за Англією й на будуче те значіння і той престиж, який вона мала досі. Бо хоч по великій війні змоглися та дуже розрослися внутрішні й закордонні англійські труднощі, то всеж Англія не перестала бути першорядною світовою потугою.

У впливах на світову глобальність почала по війні успішно з Англією конкурувати Америка. І тому не диво, що голова англійського пацифістичного уряду починає свою велику політику на світовій арені від укоскування Америки. Приїхавши до Вашингтону, Мекдональд виразно заявив, що не репрезентує ні партії, ні її програми, а цілу англійську націю, очевидно з її традиційними амалами панування над світом. Вже вчора поділи ми мету політики Мекдональда до Америки. Він робить там заходи, щоби зговоритися з Гверном у справі обмеження флотових зброєнь. Досі висадом цих розмов є запрошення держав, що розпоряджаються більшими флотами, на флотову конференцію до Лондону. Конференція має відбутися в січні 1930 р. Можливо, що тим разом, по такій підготовчій конференції Мекдональд, вона дасть кращі успіхи, ніж усі дотеперішні міждержавні наради у справі обмеження морських зброєнь.

Та годі принишкати, щоби вашінгтонські розмови англійського прем'єра й американського президента обмежувалися виключно до самих технічних справ вкорочування морських зброєнь. З одними планами про припинення розбудови воєнних флотів паралельно злянали ще справи розмежування впливів у світі між морськими потугами. Найбільшими морськими потугами є по війні без сумніву Англія і Заушні Держави Шан. Америки. Отже конференція в Вашингтоні не могла не порушувати таких незвичайно важких справ як розмежування та усталювання впливів обох цих потуг на світових водах і континентах. Як відомо, за часів консервативного уряду Англія потерпіла на тім полі багато невдач, особливо на Далекому Сході (Китай). Пацифістичні заходи Мекдональда мали б і ці втрати надолужити. Мирним шляхом і меткими та відважними дипломатичними засобами й пропозиціями Мекдональд хоче провести, при допомозі обмеження морських зброєнь, відновлення всіх втрачених позицій Англії на світовій політичній арені і тим самим на світових ринках. Досі англійські державні мужи стояли все на становищі, що їх флоту мусить бути такою великою, як разом з усім флотом двох найбільших побіч Англії морських потуг. Теперішні германічні англійської політики вже не обстоюють того правила і йдуть у тому напрямі на уступки. А всі ці уступки робить тільки тому, щоби усталювати межі впливів між двома великими потугами. Одна справа — занадто до тої міри нерозумно, що вони чинять бути вирівняні рівночасно і рівноцінно. Так їх мусіли, як сказано, розглядати і в Вашингтоні. Тому не дивно, що деякі пресові органи подають, що у Вашингтоні рішалася доля світа. Коли від тім розуміти регуляцію взаємних двох найбільших теперішніх світових потуг, то це без сумніву так. У Вашингтоні роздали над розмежуванням і поділом впливів у світі.

Нема сумніву, що вашінгтонська стріча, як що вона була присвячена таким великим проблемам, не могла не пройти мимо такого явища, як СРСР. І його пропагандистична діяльність у світі через Комінтерн на усіх англійських і американських теренах, колоніях і областях їхнього впливу, англо-американське зближення рівночасно з дальшою розширенням Радянського Союзу, як що до тім часу була пропагандистична користь

для себе з англо-американського ворогування і напруження. І Америка і Англія мають поважні рахунки зі СРСР за його розкладову діяльність, особливо в Китаю і в колоніях. Їх зближення довелося тільки до агармонізування англо-американської протиблизнищівської акції. Навантажи дипломатичних взаємин між Англією і СРСР а навіть надалення торговельних зв'язків не стояло цьому зовсім на перешкоді. Англія ніколи не відмовлялася від переговорів і взаємин з ніким, навіть з тими, яких мала в плані поневолювати, а їх країни повертати в свої колонії. Перший спомиг англійських державних мужів, що входив у ділові зв'язки з більшовиками був Льюїс Джордж. Перший робітничий уряд навівав був з ними дипломатичні зв'язки, які скінчилися, як відомо, скандально на уряді консервативістів. Не вражений тим другий робітничий уряд Мекдональда йде далі попереднім шляхом. І робить це напевно не з сентименту і не з пахмірних симпатій до комунізму. Це засіб, який має бути зужитковий для реалізації чисто державних англійських цілей.

Вашінгтонська візита Мекдональда, якщо вона була успішна, започаткує без сумніву нову добу в укладі світових сил і відносин та не остане без впливу і на наше положення на всіх українських територіях. Англо-американське а при тім і англо-німецьке зближення — це початок цілком нових шляхів у міжнародній політиці.

Господарська криза в Австрії.

„Боденкредітанштальт“. — Д-р Зіггарт та його кар'єра. Захитання і фузія.

Відень, 9. жовтня 1929.

Поруч політичної кризи, поруч незакінченої ще, а тільки пригніщеної, боротьби між правото „Гаймвером“ і лівим „Шунбулдом“, між мішанською більшістю і соціалістичною меншістю — австрійська республіка переживає ще важку економічну кризу. Одна з найближчих і найстаріших фінансових установ Австрії, один з найповажніших європейських банків — „Боденкредітанштальт“ в своїх основах захитався. І тільки негайна інтервенція держави під проводом нового канцлера Шобера зменшила розміри катастрофи, які й так обняли широкі кола населення.

„Боденкредітанштальт“ — поруч пів-державного Австро-угорського Банку — був гордістю цісарської Австрії. Існував цей банк 66 літ. Був він — так сказатиб — цісарським банком. Не лише його директора під назвою губернатора іменував цісар, але цей банк переводив усі фінансові операції членів династії Габсбургів. Був це банк аразковий, солідний, опертий на міцних основах, із широким обсягом діяльності, з інтересами, що обіймали не лише колишню австро-угорську монархію і цілий балканський півострів, але сягали до Німеччини, Франції, Англії і Зєдинених Держав.

Душею цього банку був всесильний д-р Зіггарт. Називався він спершу Зінгер. Сім років з Бельськ (в зах. Галичині), в 26-тій році життя аявляється у Відні. Тут докторується на правничім факультеті, змінює своє прізвище на „Зіггарт“ і дістається до міністерства фінансів. У короткому часі стає радником міністерства фінансів, а описав переходить на становище шефа секції в раді міністрів. Тут у короткому часі здобуває повне довіря, стає необхідним паном і добуває привілей кожного часного доступу до старого цісара — навіть без попереднього повідомлення. Та довіря цісара не покривається з довірям настр. престолу Франца Фердинанда, який постійно поширював свої впливи на державне життя Австро-Угорщини. Він ненавидів всесильного „жидка“. Тому др. Зіггарта звичайно шукав такого пристановища, де його не досягнув рука наст. престолу. Він стає губернатором муніципального банку „Боденкредітанштальт“, поглиблюючи фінансові опаніями

Збіжжя, паша, худоба, господарське й хатне знаряддя ще не підлягає примусові забезпечення в ПЗУВ, але кожної хвилини примус цей може бути заведений у Вашому повіті, тому заздалегідь забезпечуйте їх в цілості в Т-ві Взаємних Обезпечень „Дністер“ у Львові вул. Руська ч. 20.

майно своє і династії Габсбургів, особливо багатого архки. Фридриха.

Після розпаду монархії „Боденкредітанштальт“ дільне грає із д-ром Зіггартом передову ролю. І в маленькій австрійській республіці д-р Зіггарт не обмежує свого розмаху. „Боденкредітанштальт“ ангажується у всіх великих підприємствах, які вимагають постійних і великих грошових вкладів, як фабрика Штайер, Мавтнер, товариство плави Дунаєм, „Фанто“ тощо. Будучи германіцем великого тресту шведеників, д-р Зіггарт наказує їм вести широко закриву, але не все тверезу і щасливу банкову політику. Цей розмах д-ра Зіггарта хитав дові до катастрофи. Втрата акціонерів „Боденкредітанштальт“ сягають до мільйонів шлінгів. Ця катастрофа досягла теж австрійський Національний Банк та Почтову Касу Ошадності, що тратьте 21 мільйон шлінгів.

Коли в неділю (8. ж. м.) вечером у Відні рознеслася погослода про намірену фузію „Боденкредітанштальт“ з „Кредітанштальтом“, запанувала тривога, з описи поширилася паника. Та в тому моменті справа вже була частинно розв'язана, а ситуація опанована. Справа зляла у свої руки канцлер Шобер і вчас перепинив остаточно катастрофу, доводячи до фузії з „Кредітанштальтом“. Уряд видав заспокоюючий комунікат, щоби припинити руй. „Кредітанштальт“ проковтував „Боденкредітанштальт“. Навблизке загальне зібрання акціонерів „Кредітанштальт“ підвищить акційний капітал о 40 мільйонів, випускаючи 1 мільйон нових акцій. Акції „Боденкредітанштальт“ будуть викуплені на нові у відношенні 1:4. Частину акцій обійме Кредитовий Інститут для публічних робіт, що є півурядовою установою. Є це частинна державна допомога для сфінансованих установ. Крім того Національний Банк відкриває „Кредітанштальтові“ кредит у висоті 15 мільйонів, себто у висоті 105 мільйонів шлінгів. „Кредітанштальт“ уже обняв керування центральною і всіма філіями „Боденкредітанштальт“, настанавляючи своїх комісарів-контрольорів.

Упадок „Боденкредітанштальт“ та його диктатора д-ра Зіггарта в тім відсуває усі політичні програми, асю міжпартійну боротьбу. Скільки екзистенцій при тому потрасених буде зломаних, важко сказати. На всякий випадок не мало. Годиться зазначити, що з 800 урядовців „Боденкредітанштальт“ перейме „Кредітанштальт“ тільки 260, а решта зі своїми сім'ями лишиться на ласку богу.

Австрія переходить важке потрасення, політичне й господарське. Доля цієї маленької на довшу мету нежиттєздатної республіки в руках людини, що вже раз врятувала її з бурхливого крутижу анархії.

ДПУ в амбасаді СРСР в Парижі

Бувшии радник більшовицької амбасаді в Парижі Бєсєдовський, оповідає, що того дня, коли мали його вбити, післали на відпустку весь персонал амбасаді, а заступити його членів ДПУ. Головною браму замкнули ланцюгом, а ланцюгом замкнули й лише на засаду. Група Бєсєд мали відійти в дипл. куфрі. Бєсєдовський сказав журналістам, що й тепер не чується безчестям, бо кожної хвилини можуть його вбити члени ДПУ.

Засідання сойму 3. листопада.

Аг. Вєх. довідується, що декрет про скликання сойму на бюджетну сесію доручить парламенту сойму дня 31. жовтня. Перше засідання сойму скликають на день 3. листопада ц. р.

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

Сергегация!

До конференційних запитань прем. Світальського, а описав полк. Славека перше в статті „На мейншці“ („Хвіля“ ч. 3700) д-р Райх, але на те, щоб зробити докір президії життєвського клубу. „Ми не були і не є — підкреслювали ми це пера — прихильниками бльоку національних меншостей, бо суперечність інтересів між поодинокими національностями, головню під господарчим оглядом, суперечить можливостям піти „в одному ряді“, а політична лінія, що зміряє до таких чи інших вислідів, у наслідку мусить бути теж різнорідна. Відносини в союмі і севаті, де від хвалі розпочаття каденції, не вважачи на односторонній виборчий бльоку, що обіймав цілу державу — поза Малополюське (сікл), аві разу не дійшло до формального порозуміння всіх національних меншостей в такій чи іншій справі, є найкращим доказом раціональності нашого погляду.

„Може саме тому вдарило нас, що писмо життєвського клубу не висловило бодай „легкого здивування“ а привело необжиті запитаннями всіх національних меншостей. Не хочемо грати на фальшивій струні і тому зазначуємо виразно, не йде про те, щоб вступитися за чиюсьбудь кривду, до чого нас врештоту не авторизовано і не покликано. Отже не йде про ніяку „засадничу“ точку і можливість сказати собі чи іншим: „salvati animam meam“, але йде перш усього про інтерес життів, загрожених того роду сергегуванням. Бо таксамо свого часу, хоч і з іншої точки погляду, сергегував б. прем'єр Сікорський, кокетуючи т. ав. територіальні меншости, а відтучуючи життів. А колиб колись народова демократія дійшла знову до кертів, то неминуче парламентарний „острацизм“ досягне знову — як то давніше було — всі національні меншости“.

Д-р Райх знав, коли саме виступити в „оборону“ неапрошених і зробити докір провідові клубу, до якого сам належить. Звичайна гірчича сімля обіді!

„Покривджені“.

„Львівські Курєр Поранин“ бідається, що на львівському університеті швидко зростає кількість студентів непольської національності.

„Всёда тут, розуміється, про життів і русинів. Головно ті останні визначаються все виразніше на підкладі загальної студентської маси. Цифр, які докладно висловували би відсоткове відношення студентів у тому році на університеті, ще не маємо. Востанок треба ствердити на основі даних із минулого року, що студенти не-поляки творять 30 проц. з загальн. загальн. студентів — зальше, що в тому році ті цифри зміняться на нашу неперисту. Головно загрожени є факультети гуманістичний і математично-природничий“.

І. ОЛЬГІН.

Боротьба за ради.

Знаємо, що Союз Радянських Республік мав бути державою селян і робітників, які через свої виборні органи нібито керують політичним життям як цілого Союзу, так і окремих республік. Але більш як десятилітнє існування радянської влади показало нам цілком ясно, що комуністична партія, зовсім не думая ділитися своєю владою з „трудящими“, і що в дійсності ми маємо на терені цілого Союзу, а в тім і на Україні, нічим не обмежену, бюрократично-диктаторську пануючу партію. Тим самим справа радянського представництва зводиться до звичайної формальності. Ради є тим плащиком, яким в очах власного населення і акордону, комуністична партія силкується прикрити режим нічим не обмеженого деспотизму і сваволі. Але не дивлячись на цілком ефемерну питому вагу, яка припадає радам в громадсько-політичному житті, вони в той же час є дуже важним атутом в руках пануючої партії. При допомозі того атуту владяться й суггестивувати населенню, що воно дійсно приймає якусь участь в політичному житті. Позбавляючи ради всякого реального значіння, більшовики в той же час цупко тримаються за цю одну підставу, що хоч до деякої міри, може легалізувати їхнє панування в очах того „працюючого людю“, в імені якого вони вже одинадцять років будують „соціалістичний рад“, руйнуючи цілковито духове, господарче й економічне життя країни і готуючи їй ролю колонії для чужоземного визиску й експлуатації.

Але немає нічого більш небезпечного для всякої автократії і диктатури, як бодай лише номінальні ухвали в бік парламентаризму в тім, чи іншій його формі. Маємо тут дуже повчальний приклад з доведованій Росії. Добре ці на-

ОСИП СТЕФАНОВИЧ
РАНІШЕ РОМАН ЗУБИК
ЛЬВІВ, вул. ГАЛИЦЬКА Ч. 16.
КОВДРИ, КОЦИ І ПОЛОТНА.НА МУЖЕСЬКІ ОДИНІ
ВОЯНИ КРАЄВІ І АНГЛІСЬКІ
У ВЕЛИКОМУ
ВИБОРІ.

А з того висновку!

„Кінчиться в житті нашої високої школи підсильовна доба, коли ми мали на університеті лише одну меншість, а починається друга, в якій дві меншости стають більшістю“.

Ствердивши таке „покривдження“, автор накликає до активної ліквідації цього „тривожного“ явища, головним чином шляхом зміцнення польських студентських, а в першу чергу допомогти організації.

Львівський університет знаходиться на території а великою українською більшістю, на території, де відсоток польського населення висловлюється 26 проц. На університеті українці займають третє (остання) місце. Невеличкий аріст кількості українського студентства в останніх двох роках виводить з рівноваги польських шовіністів, бо — мовляв — загрожений „народовий характер“ університету.

Пропаганда за Паневропою.

Виклад Едварда Еріо і вступна промова Куденове-Калергі до нього у Відні.

Цими днями у Відні відбувся урочистий виклад Едварда Еріо, бувшого французького президента міністрів на тему „Організація Європи“. Виклад урядило товариство „Європа-Уніон“, на якого чолі стоїть відомий пропагатор паневропейського союзу, д-р Куденове-Калергі. Виклад відбувся у великій залі „Концертгаузу“, яка була прикрашена прапорами всіх європейських держав і була переповнена найдобірнішим віденським товариством. Були присутні теперішній канцлер д-р Шобер, бувший канцлер д-р Зайпель та Штрерувіц, ряд австрійських міністрів, весь дипломатичний корпус, різні політики й представники промислових та торговельних кол, а також представники науки та мистецтв.

Збори відкрив президент Унії д-р Куденове-Калергі вступним словом, у якому казав:

„Ми вантаємо тепер провідника європейської будучности — бувшого президента міністрів Франції, Едварда Еріо. Він приходить до нас, як європеець, як духовий європеець, як надія й обіцянка. Останні тижні перетворили Паневропу з надії в актуальне домагання біжучої політики. Арістіс Бріан, почесний президент нашої Унії, зробив перші практичні кроки до

переведення ідеї Паневропи. Через кілька місяців відбудеться перша всеєвропейська конференція європейських урядів.

„Цей надзвичайний успіх та розвиток всеєвропейського руху не повинен нас засліплювати. Ми краще від наших противників знаємо величезні труднощі, які стоять на шляху до здійснення Паневропи. Ми є ідеалістами, але не ілюзіоністами. Було би ілюзією сподіватися, що Європа сама впаде нам у подолок, як дозріле яблуко. Ми мусимо працювати та боротися за її здійснення. Таким чином Паневропа є не лише політичним та господарським, але також моральним завданням. Ми хочемо витворити нове політичне сумління, нову публичну думку — європейський патріотизм. Як любов до матері доповнює любов до батька, так наша любов до великої матері Європи має доповнювати та збільшувати любов до наших національних батьківщини.

„Сила нашого руху полягає в тому, що він спирається на інтереси, а рівночасно також на ідеали. Ідеалістичні аргументи, які вимагають Паневропи, так само сильні, як і матеріалістичні. Паневропа є рівночасно розвитком європейського господарства й європейського сумління.

„Тепер Європа дозріла до нової ідеї. Більшість її старих ідеалів загнила або їх пофальшовано. Тому протягом десяти літ вона надурно пробувала розв'язати комплекс своїх справ ріжними компромісами. Однак ця спроба не вдалася. Політичний матеріалізм опинився в глухій вулиці. Так росте пізнання, що треба нової спільної ідеї, щоб вийти з європейського хаосу. В цьому пізнанні європейські уряди звертаються до ідеї Паневропи. Та власне з цієї причини ми мусимо лишитися незалежними від усіх урядів.

„Союз Європи не звертається проти нікого, ні проти Америки, ні проти Радянського Союзу.

„Ми маємо право вірити в силу європейського ідеалізму, бо тріюмф європейської думки протягом коротких сім'ох літ є рівночасно тріюмфом європейського ідеалізму. Дяка за це належить насамперед європейській пресі, яка перша зрозуміла все значіння Паневропи. За її могутньою допомогою мій наш рух так швидко розвинується — і при цьому не пролягав ані краплина крові. Наш рух не працював ні терором, ні корупцією, ні демагогією. Він не апелював до заздрості, ненависті та помсти, але до найкращих інстинктів людськості — до

таємо ту ролю, яка припала в поваленні царату — Державній Думі — тому псевдопарламентові, який був позбавлений всякого реального значіння в політичному житті імперії. Тим часом старий лад в Росії мав за собою багатостітнню державну традицію, мав до розпорядности добре вишколений бюрократичний апарат, мав у собі ідею „імперської Росії“, що притягала до нього велику частину громадянства, нарешті, і то найважливіше, він був-що-був забезпечував вільний економічний і господарський розвиток. Все це дозволяло урядові старої Росії дозволити собі на „балакаючи“ опозицію. Сучасні спадковці царату на таку приємність дозволити собі не можуть. Влада, що не має традиції, що править во ім'я утопічної ідеї і то лише при допомозі страшного терору, і яка, нарешті, не дивлячись на гучну саморекламу не є в силі забезпечити населенню мінімального матеріального добробуту. — така влада з інстинкту самозбереження не може дозволити собі на ліву і легальну опозицію. В той же час ради, особливо сільські, колиб їм дати вільний розвиток, неминуче мусили стати опозицією опозиції. І тут перед пануючою партією стає дуже складне завдання. Залишаючи органи громадського представництва, в той же час так їх унешкідливити, щоб їм не могла звити свого кубла „контрреволюція“.

Щодо України, то тут комуністам найбільша небезпека погрожує на селі. Доки різні спроби удержання сільського господарства дають дуже незначний господарський ефект, українське селянство є найбільше незалежним від влади, прийнявши економічно найбільше самовистарчаючий елемент. Боротьба з українським селянством радянська влада веде від перших днів свого існування. Вона хапається в цій боротьбі всіх можливих засобів: влада стимулює ворожнечу поміж ріжними соціально-економічними групами на селі протегуючи одних та поборюючи інших. Одночасно вона прагне до сполотаривання са-

ліяства при допомозі втигнення його в так звані колективні господарства.

Зрештоту, як ми загадували вище, радянська влада безуспішно хоче унезалежнити цілковито сільське господарство від приватного продуцента хлібороба, покинувши до життя державні господарства. Не гадаємо про всі інші засоби від чисто ідейних починаючи і на примітивні фізичні кінчаючи, якими влада хоче позбутися такого небезпечного контрагента, як послідатче землі селянство. І хоч всі ці засоби може й ослабили де-що відпорність хліборобського населення України, то далеко не зломали її. Радянська влада мусить уважно прислухуватися до того, що робиться на селі, а особливо в його представницьких органах — сільрадах, і в зв'язку на поготіллі „вносити корективи“, аби не трапились відхилення від „революційної лінії“. Дуже цікаві ілюстрації до цієї боротьби в українським селянством находимо ми в останніх числах органу Центрального Комітету Р. П. (6.) У. — „Більшовиків України“.

Самі статистичні дані, які подав автор статті „Підсумки перевиборів до Рад“ в останьки показав і останьки характеристичні для складної виборчої механіки, яку запровадила радянська влада, що їх варто тут навести. Обмежуємося тільки до матеріалу, що відноситься до села і його органів — сільрад.

Основним завданням радянської влади є унешкідливити і виключити з громадсько-політичного життя найбільше економічно сильний і тим самим небезпечний для комуністичної влади як і соціального, так і з національного боку, елемент селянства, що йому дали вігрідливу етикетку „куркулів“. Боротьба з куркулами належить до одного з найбільших завдань, які ставить перед собою пануюча партія. Здавалось би цілком нормальним, що той, хто платить найбільші податки, користується бодай рівними з іншим населенням правами. Але в країні робітників і селян є все ін-

Огляньте виставу!

Килимів, хідників, портієрів і др.
Знайої глинянської фабрики **КИЛИМІВ**
М. Хамули

не в міську, тільки
Площа Трибунальська ч. 1. (біля Бергера)
Продаж на доглядних умовах. 7-10

кується на „офіційні“ публікації і „продукте“, думаючи, що це останній здобуток науки. І кі-
дуючи, що це останній здобуток науки. І кі-
дуючи, що це останній здобуток науки. І кі-
дуючи, що це останній здобуток науки. І кі-
дуючи, що це останній здобуток науки. І кі-

Перейдім до самої статистики. Виступаючи
проти ділення людей на дрібні, я знав, що по-
дібне в статистиці практикується. Але в тих ді-
леннях є різниці. Коли пр. статистика виказує,
що в одному повіті на 100 мешканців припадає 108,3,
в другому 108,7, в третьому 107,8 і т. д. жінок,
то тут маємо числа, яким для точності в порів-
няннях дається і місце десятинні, щоб тим до-
кладніше представити малі різниці у відношенні
поодиноких чисел, які є лише математичними
величинами. Приморвлення подібного рахунку
в розподіленні робітників кооперації уявляю
недоцільним, бо це не абстрактні числа, але
конкретні одиниці, і така пересічна, як я це в
попередній статті вказав, не має найменшої
практичної вартості.

Не знаю, звідки інж. Охрим взяв, що я не
визнаю зовсім пересічних. Навпаки, знаю, що
„статистику можна сміло назвати наукою про
пересічні“, як писав Бовлей. Не виступаю проти
пересічних взагалі, лише проти таких, які обчи-
слені з величин, між якими закладають аж надто
великі різниці. Чим більші різниці між вели-
чинами стат. ряду, тим більше зближається а-
рифметична пересічна до чисто математичної
абстракції. За репрезентанта стат. ряду годі
уважати пересічну, коли значно більша часть
чисел не виказує внутрішнього зв'язку з нею.
Це тим більше відноситься до пересічної з чо-
тирьох груп кооператив 1-го ступеня, де має
число кредитів до відносно великим капіта-
лом мусить вплинути на загальну пересічну, яка
буде дуже далеко від великого числа коопера-
тив споживчих. Покинувшись на закон вели-
ких чисел тут не на місці, бо ряд, (чи ряди), ви-
казує надто гострі тенденції вниз і вгору, або
— іншими словами — не є типичним і тому пе-
ресічна не може бути характеристичною для
ряду. Не виступаю проти пересічних, лише про-
ти їх уживання там, де вони є кривим дзерка-
лом. І так коли пр. на 1 госп.-споживачу коопе-
ративу припадало 2,4, на молочарську 5,2, на
міську 19,5, на іншу 32,7, а на кредитівку 56
тисяч золотих чужого капіталу, то пересічна
6,2 тис. зол. є рахунковою абстракцією. Це те
саме, що брати пересічну із платні замітача і
директора великого підприємства. Всі ці коопе-
ративи є кооперативами 1-го ступеня, але для
статистики це різні групи. Вкниці я так ніхто
не скаже, що крамниця і банк це те саме, хоч
одно і друге є підприємством.

Д-р Ю. Стецюк.

Вісті з „Рідної Школи“.

До Головної Управи „Р. Ш.“ заходять вісті
з краю, що адміністрація і шкільна влада роз-
в'язує до села збірні лекції, які мають характер
домового навчання. Діється це навіть там, де не
має публічної школи в громаді. Люди жалуються,
що їм відбирається можливість подавати своїм ді-
тям бодай яку-такую початкову навуку.

Шкільна Кураторія не ухвалила досі про-
хання Головної Управи „Рідної Школи“ про
реактивізацію гуманістичних відділів у голо-
вній закладі академічної гімназії в оснування
одного відділу математично-природничого на фі-
зичній гімназії у Львові. З огляду на те, що най-
новіший міністерський розпорядок передбачає по-
новведення пляном науки гуманістичної гімназії
на мовно-історичну середню школу, — введено в
них цілком науку рисувати! — то оба агадані то-
варства розв'язують аздадалегі справу заснуван-
ня у Львові мужеської приватної української
гімназії, але не гуманістичного, а тільки матема-
тично-природничого типу з 3 літніми науками, без
латини й греки. Така середня школа зробить спо-
годні наші молоді далеко більше присади, ніж
термафродити гуманістичної гімназії.

Директором гімназії „Р. Ш.“ в Чорткові іме-
нувала Головна Управа п. Дмитра Пугта, б. ди-
ректора тамошньої учительської семінарії, а ди-
ректором дівочих гуманістичних гімназійних кур-

сів у Львові, вул. Театинська 10 о. радн. Евгена
Громяцького, б. управителя прив. дівочої учт.
семінарії СС. Васильянок в Дрогобичі.

З Буковини.

Катастрофальний вислід бакаляврату для
українців.

В комісії б. української гімназії (4. держ.)
ставилося до бакаляврату в осіннім сезоні 40
кандидатів українців. При писемнім іспиті пере-
пало 18, а при устнім 12. Перейшло тільки 10.
Неуважний вислід! Коли при всіх інших комісіях
вислід сяк-так відповідний, то в цій комісії, де
був заступником гімназії сам дир. Тудан, удало-
ся завдяки його „старанням“ аж 10-ом канди-
датам перейти. Просто глум собі роблять із на-
ших дітей. Питаємо: Чи й на далі так має бути?
Деж тоді правди шукати? Публікуємо імена
тих, що вийшли із цього вогню бакаляврату:
Андрешко І., Балюк А., Дутка А., Коляска М.,
Якубович І., Ільницький І., Турушанко А., Тов-
стюк Д., Павлюк О., Струтинський Я. В першій
комісії (1. держ. гімн.) ставилося 5 українців і
здали всі п'ять, а саме: Кіндрат О., Волянський
Г., Захарійчук Я., Федорович Т., Поросшев А.
В дівочій гімназії здали бакаляврат: Петрашак,
Еремійчук і Хортник. (Час).

Двірники і громадські радні обстоюють укра-
їнські школи.

З багатьох сіл пишуть до „Часу“, що люди
дуже огірчені, бо румунський уряд не повернув
їм досі українського викладу в школах. З тої
причини наші двірники (війти) і радні не хотять
признавати в громадських бюджетах на 1930-ий
рік ніяких грошей-допомог на утримання і ре-
парацію шкіл так довго, поки нашим школам
не буде привернений український виклад. По
закону громада мусить дати на свою місцеву
школу найменше 14 відсотків своїх злихайних
доходів, а до більших вкладів вона не обяза-
вана. Опір українських радних і двірників у цій
справі поширюється в цілій Буковині.

НОВИНКИ

— Фотограф Янушевич, вул. Винцентого
Поля ч. 1. (біля Зеленої). Тел. 5960. 235 7-2

— П. Т. Передплатників ласкаво про-
симо влатити передплату найдалше
до дня 15-го жовтня ц. р., бо в про-
тнім випадку будемо змушені здер-
жати дальшу висилку часопису. Мі-
сячна передплата вносить 5 зол.

— Львівська хроніка. У Львові закінчився
процес проти трох студентів німців обвинуваче-
них в шпіонажі на користь Німеччини. Обви-
нувачених Георга Кунке, Вальтера Франца і А-
дальберта Гана засуджено на 5 місяців тюрми.
— На вулиці „Львівських Дітей“ збожеволів 23-
літній Кароль Страм і вилізши на дах двопо-
верхового дому, почав бігати по тім даху, що
викликало в очевидців на вулиці велике зде-
нервування. Завалармовано пожежну сторожу,
яка попросила божевільного злізти з даху і від-
дала його під опіку лікарів. — Львівська полі-
ція арештувала Михайла Стаховича, який маю-
чи фальшиві документи монаха з Люблина зби-
рав гроші на монастир і забирав їх собі. — На
Підвамо автомобіль ведений шофером Зіхеві-
чом найхав на Станіслава Мельника, що пере-
їжджав ровером і важко поранив його. Мельник
опинився в лічницю, а шофер стане перед судом.
— До поліційних арештів приведено Степана
Яраца за рабунк, Володимира Коссака за краді-
ж і Станіслава Дорожного та Зофію Штраль-
гайм також за крадіж. — На личківській цвин-
тарі підірвала собі жилу із наміром самовбив-
ства якась панна Ірена Т... Ратункове поготівля
відвезло її до лічниці.

— Отже тут закопана собака! На технічній
комісії міста Львова обговорювано на днях
справу купна містом палати Санітія при вул.
Коперника. Справа має бути поладнана оконче-
но в суботу, 12. ц. м. Видно, що власники палати
Санітія (чи може посередники) мають добрий
купецький хист, бо влітмовими статтями й за-
мітками в польській пресі про минулу охоту о.
митр. Шелтицького купити цей об'єкт на цілі
українського музею, не тільки підбили його ці-
ну до неймовірної висоти, але й умали заінтере-
сувати шєю палатою управу міста Львова, яка
хоче як бачимо, набути її на свою власність.

— Після залізничної катастрофи під Соболе-
вом. Залізнична катастрофа під Соболевом на
лінії Львів—Варшава належить до найбільших
залізничних катастроф за останні роки в Польщі.
Свідство виказало, що головним винником
катастрофи був машиніст тягарового поїзду
Ридзевський, який заснув на локомотиві і не
завдержав поїзду 15 минут на станції Соболево,
так як був повинен Апештовано також уряд-

Б. лікар клініки проф. Венкенбах і В. Ноймана
651 у Відні. спеціаліст внутрішніх недуг 7-1

Д-р Евген Конstantin

ордирує в Калуші, вул. Станіславська.
Пролітання Рентгенон. п. Лічення Діатермією

ника руху Гняздовського, який дав сигнал на
виїзд обидвох поїздів. Вже під час руху поїзду
залізнична обслуга передбачувала катастрофу і
кидала каміння на локомотиву, щоб звернути
увагу машиніста на небезпеку, але сонний ма-
шиніст не заперимив цього. Під час катастрофи
богато пасажирів, що вийшли були непоранені,
в паніці вискакували через вікна, щоб втечи
з поїзду, але на нещастя перед поїздом був ве-
ликий яр, куди падали пасажири і це якраз
збільшило кількість ранених. Під час свідства,
поранений машиніст Ридзевський заявив, що він
не спав на локомотиві а тільки був дуже задум-
аний з приводу самовбивства його швагра.
Свідство виказало, що машиніст не був лийнй
під час катастрофи. Поранених під час ката-
строфи перевезено санітарними літаками до
Варшави.

— Шпіонаж в польській армії. Перед окру-
ним судом в Тернополі відбулася розправа про-
ти воєнків 6. летунського полку, яких арешто-
вано на Збручі в хвилі, як переносили на Укра-
їну різні шпіонські матеріали. Провідником
шпінської організації в тім полку був капраль
Володимир Сорока і його товариш Маріан Ко-
совський, який для шпіонських цілей вступив до
поліції як „внядовича“. Тернопільський суд за-
судив Сороку на 7 літ в'язниці, Косовського на
4 роки Цюлжоня на 6 літ, Західного на 4 роки,
Цетнара на 4 роки а жінку капрала Сороки на
6 місяців тюрми.

— Страшна смерть. В Дрогобичі скоївся не-
щасливий випадок: жидіака Рахелі Бакенрот
підпалюючи спирт в примусі, вилізла на підлогу
решту спирту, який запалився, а рівночасно не-
щасна жінка опинилася в огні і серед страшних
мук ціла попалена закінчила життя. Жертва не-
обережності осиротила двоє малих дітей.

— Ще офіри динаміту. В Крешовичах хапці
найшли динамитовий набій, що лежав на полі
ще з часів війни. Один з хлопців Іван Чарнець-
кий так довго грався динамітом, аж наступила
експлозія і тяжко поранила його.

— Нові пожежі. У львівській пожежній перед-
вчора було знов три пожежі. В Бурчак, русько-
го повіту згоріла стирка сіна, в селі Жабо-
круки в Рудеччині згоріла стайня Мартина Бол-
даря, в якій згинуло 5 штук худоби, а в селі Со-
бичові біля Сокаля згоріли дві стирки вівса. У
Вовчинцях під Станіславом агорили два бу-
динки підпалені пницею, що курив під столо-
дою — В Тисменичці огонь знищив столоду
Володимира Курбановського. — В Пужниках,
в Товмаччині, згоріли будинки Дмитра Яниши-
на. — В Лужку Долішнім згоріли будинки о. Се-
мена Чиженича. — В селі Грушки, на Поліссю,
діти підпалили столоду. Огонь перекинувся на
інші будинки і спалив 13 хат та кількадесять
стоділ і стирт. Один п'ятилітній хлопець, що
підпалив столоду, сам важко попався у по-
жежі.

— Річні вісті. Статистика виказує, що в цілій
Європі є тепер 10 мільонів безробітних і що Єв-
ропа видає річно для тих безробітних майже 11
мільярдів золотих допомоги. — Недалеко Сатур
Угеля на малярсько-чеській границі в автомо-
білейній катастрофі згинула 20-літня графиня
Верхтольд і її шофер. — У Лондоні поповнився
самовбивство з нещасної любови славно танцю-
ристка Бесі Ляндер, яку називали „Воскресшою
Ізидорою Дуканом“. — В місті Ослі, в Норвегії,
давав концерт Шторп Буль, сестринця славно-
го Гріга. Він виконав композиції Гріга А-моль
і мав величезний успіх. — У Варшаві, невідомі
злочинці ввирзали вночі цілу родину Генсьо-
вських і ограбили в них більші суми грошей.
— Знаний концерн „Софіна“ задумує утворити
світовий електричний трест із початковим капи-
талом в сумі 200 мільонів франків. — У Ленін-
граді відкрито першу міжнародно виставу ла-
бораторійних приладів і приладів для наукових
експедицій. — У Варшаві вибухла епідемія ти-
фу, яким занедужало досі 138 осіб. — Віден-
ський лікар Штрассер аннайшов новий лік на
ревматизм, виготовлений із отрути, яку мають
бджоли в своїх жалах.

— Справлення помилок. У вчорашньому числі
„Діла“ (227.) зайшло кілька помилок, які отрим
простують. Так у фейлетоні І. Калічака „В мо-
настирі“, в 4-й стрічці першого розділу, слово
„куняються“ треба справити на „куняють“. У
статті „Вісті з Ромуни“, в 5-й стрічці другої
замітки має бути: „статті з фантастичними
виголками“, а не „виладками“. Останнє речення
в цій кореспонденції повинно виглядати так:
„Редакція цих румунських (видруковано через
недогляд коректора: „анонічних“) часописів

ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ А. ПЯСЕЦЬКИЙ С. А. — КРАКІВ

Знає зі своєї доброти і чистоти виробів. Чоловік досвідчений, сметливий і зосереджений. Для вибагливих смаків. Замовляйте чимало, тільки замість цього замовляйте менше.

має одержати численні анонімні листи від урядовців з погрозами.

— Крайш, ніж лотерія, є забезпечення свого життя для добра рідні, бо на цьому Ви можете в кожному випадку виграти. Або ризикуєте довгим віком або маєте потіху, що Ваші найближчі забезпечені на випадок Вашої смерті. Тому забезпечуйте свою рідню в Товаристві „Карпати“, Львів, Руска 18.

Чому марш. Пілсудський не хоче нової конституції?

Варшавський кореспондент „Шікаго Трибун“ Ден пише, що Польща під проводом марш. Пілсудського почала переходити від фр. до смр. держ. системи. Згодом пі оспівував кореспондент на розмові з полк. Коцом (ред. „Гл. Права“). Марш. Пілсудський не хоче допустити нової конституції, поки вибори не арозуміють, що методи теп. режиму поліпили заг. положення. Марш. Пілсудський є проти всяких змін, абузів незрозумілих для народу.

Перед конференцією роззброєнь.

„Таймс“ подають кореспонденції з Токіо, Парижа та Риму як там прийняли британське запрошення на конференцію роззброєнь. Найприхильніше прийняли брит. ноту в Токіо. Становище Франції на думку „Таймс-ів“ буде вичікув. Французький кабінет поручив міністрові марш. Леге з'ясувати, доклади рапорт щодо подвійних точок брит. запрошення. Шойно на основі того звіту відбудеться дискусія над мовою. Французька опінія є така, що брит. запрошення та справи, зв'язані з ним, не вимагають спец. скорішої відповіді. Щодо Італії, то брит. нота зменшила підозорливість, яка ост. часами була в цій країні у відношенні до тактики брит. уряду. В Італії переконалися, що ні Вел. Британія ні Америка не хочуть ставити інші вел. справи перед докоханим фактом.

Мекдональд сказав журналістам, що веде до Лондону різні справи, які мусять розглядати зацікавлені департаменти, вряд і доки.

Малі висліди Мекдональдової поїздки.

Англ. консервативна та ліберальна преса (спр. „Менчестер Гардіан“, „Дейлі Нюз“ і „Морнінг Пост“) твердять, що успіхи Мекдональда в Вашингтоні є мінімальні. Ам. кореспондент „Дейлі Нюз“ стверджує, що в найважливішій справі, в якій Іхав М., а саме, щодо стрінування в Гувером і прийти до порозуміння в справі зв'язання аз. тонаж кружляків, не прийшло до ніякого порозуміння. Заходи створити поіст між англ. і амер. пропозиціями були безуспішні. Тому то спільна заява Гувера й Мекдональда не згадує цієї найважливішої справи.

Після тасничої пригоди в амбасаді СРСР.

Німецькі часописи повідомляють із Москви, що бляшов. амбасада в Парижі ствердила точні наміри в справі розгання політ. настроїв серед урядовців. Прислали kwestіонарі з 24 питаннями. Іх кожен урядовець амбасаді мусить точно відповісти. Довгалевський вислав до Берліна літаком дві скрині тайних актів.

Сензацією в Парижі викликав факт, що в ост. двох тижнях 10 тайних агентів ДПУ і кілька членів бляшовицької амбасаді в Парижі відомі Франції. У французькій поліції переконали, що вітає ця є в зв'язі зі справою Бесідовського.

З театру.

МАЛИЙ ТЕАТР: „ПРОЦЕС МЕРІ ДЕГЕН“. СУДОВА РОЗПРАВА НА З ДІУ БАЙРДА ВБЕРА.

Сенсат., та в обставинках судового кримінального процесу. У великих столицях трапляється який процес бодяй ряз у міській. Авторі сенсативних повістей використали такі сюжети відомі. В останньому часі в драма шукає в них нового зжерела „ефектів“.

Атмосфера судової сади, на якій іде розправа, тріп. перерилана і продовжувана, розбуджує цікавість глядачів до останнього мінута новими технічними засобами. Все драматичне напруження зберігає під зацікавленням глядачів проблемою: чи дійсно Мері Деген, як і коли?

Що ж на час бляшовицької історії це діялово-

ОСІННІ НОВИНИ НА ПЛАЦІ ТА ЖІНОЧІ СУКНІ Я МУЖЕСЬКІ ОДИННЯ

поручає Ф'рмз

Стахевич і Абрисовський

410 у Львові, Ринок ч. 32. 3-7

ти те зацікавлення і змішкати його до останньої хвилини, до — розважи. Вартість такого твору рівна вдатим кримінальним романам Уолеса. Публіка, що трає на сцені роли присяжних суддів веде підчас перерв дискусію, хто може бути злочинцем і суперечаться на тему: чи такий випадок має ознаки ймовірності.

Правники мають ще інший матеріал до дискусії: чи можна в такій формі вести розправу і чи американське законодавство рішиться у своїх аничах і методах багато від нашого розуміння прада? Одним словом: є це ефективно, зручно складена пса, що може подобитись навіть тим, які нехтують театром, тому, що не знаходять у ньому ніякої сенсації.

На головну похвалу заслуговує режисер, що вмів передати природний рух осіб присутніх на такій розправі. Найкращі роли припали жінкам: героїня (п. Малайнові) мала приринути трагічну маску. Песу почала сильним драматичним акордом п. Ю. Новаловська. Майстерно вийшли зі своїх ролей п. Рева Лелішча і поарівнина п.ні Добжанська. Вей мужеські типи були живі. Молодий, талановитий адвокат Деген міг англізати покаяніше: зачавши вірили ми словам прокуратора, що це молодіс і зазало вірили його інтелігенції, павдики якій він дійшов до розп'яття всієї темної справи. М. Р.

Зі спортивного життя.

ПІДГІР'Я (Дрогобич) — ТУР (Борислав) 6:1.

Туристично-спортивне товариство „Підгір'я“ в Дрогобичі розіграло в Бориславі дня 6. жовтня п. р. з робітничою дружиною „Тур“ в Бориславі змагання копаного м'яча з вислідом 6:1 на користь Підгір'я. Гра підгір'янців була дуже добра, місями навіть класична. Голи противничові стріляли: Мисичин 3, а Воробець, Гоман і Гелен по одному. Симишники Підгір'я не завелися в своїх налізх і в відповідях виходили з грици. 6. повна ладія, що „Підгір'я“ по трикратній безпекорупційній перемозі і в найбільших змаганнях вище побідилося.

НЕДІЛЬНА ПРОГРАМА У ЛЬВОВІ.

В цю неділю (13. жовтня) відбудеться, як ми вже писали, посвячення власного спортивного майдану, німецького т-ва „Біс“, після якого відбудеться змагання в копаного м'яча між німецькою дружиною „Б. В. С. Ф.“ з Білиці з львівським „Біс-ом“. Початок свята в год. 9.30 рано. — В год. 10.45 зачнуться на грині Цитаделі четверті рішачі змагання між мистецтво В-ляси між дружинами „Світець“ — „Біли Омель“. Тому, що треті рішачі змагання між цими дружинами а мін. годілі не дали ніякого висліду, теперішні змагання будуть пестися полизх 90 хвиля — аж до остаточного вирішення їх одною з цих дружин у свою користь. — В год. 3. полова, відбудеться на грині Погоні лігові змагання Л. К. С. — Погонь. Якщо ці змагання виграє Погонь, то має вигляд залишитися в лізі; якщо переможемо вище Л. К. С., то може ще стати мистецтв Ліги.

СПОРТОВІ ТОВАРИСТВА В ПОДИНОКИХ ДЕРЖАВАХ.

Недавно появилася статистика Міжнародного Союзу копаного м'яча (ФІФА), до якого належить тепер 46 державних союзів. Коли помінути Англію, яка офіційно до ФІФА не належить, то поодинокі держави мають таку кількість спортивних клубів, що планують гру в копаного м'яча: 1) Німеччина 7.717 спортивних клубів, 2) Франція 5.289, 3) Італія 2.054, 4) Бельгія 1.200, 5) Голландія 1030, 6) Чехословаччина 939, 7) Польща 595, 8) Малирчина 430, 9) Данія 334, 10) Ромулія 298, 11) Австрія 245. З позабалканських держав Уругвай має 303, а Японія кругом 300 спорт. клубів. Таким чином Польщу випереджують під оглядом сильності спорт. клубів такі малі держави, як Чехословаччина, Голландія і Бельгія.

ДУЖАННЯ В СПОРТОВІМ ЦИРКУ.

В четвер (12-ий день змагань) великий цирк був відкритий до останнього мінута. Шторм вісла білий а Беном почав його веселити іно а з-ів ап. Думанка Амоса а Каліном і Спідоса а

Сіміл по 20 хв. дали ремісниця аксид. Відплатили боротьбі двох воляків Петровича а Пошюф, була незначайно інтересна. По 1-годинним дужанням переміг Пошюф на пункти у відношенні 3:2. Таким чином Пошюф випередив страту і знову висунувся на чоло турніру. Між Петровичем і Пошюфом прийде до ще одного дужання. Незначайно сильний Богатирів полав Відплати псе в 11. хв.

Нині, в суботу, відбудеться рішача боротьба за першенство в турнірі між угрином Сімі і Штєкером. Крім того борються Пошюф—Бено, Арена—Спідос, Петрович—Валюшевський і відплати рішача Відплати—Богатирів.

Новий командант поліції у Львові.

Після 2-денної провізорії обняв становище команданта держ. поліції на Львів-місто надком. Респондент. Заступником команданта іменований керовник сл. вишляу ком. Шейру.

Дописи.

ЛІСЬКО. (Заборона т-ва „Сокіл“ в Лютовиських і в Журавині). Староста в Ліську розписав у вересні п. р. т-во „Сокіл“ в Лютовиських і в Журавині, подати як мотиви, що товариства не беруть участі в ратушних акциях при пожежах, що відбувають неадекватні впрям військовому характеру і що не мають сиканів. Треба знати, що ці оба товариства були першими в одиноким того року товариствами в цілому ліському повіті. Була вони сією в очах і всім нашим хурами, тому, що улажували соціальні фестини з відпоручними виразами і впливали на освідомлення тутешнього населення. Щодо тих мотивів, то слід зазначити, що ніякого воєни в сусідніх селах від довгого часу не було і тому товариства не повинно до участі; також не виконували ніяких військових впрям ч. „атаку“. Щод до пожежного прикладу, то т-во „Сокіл“ в Журавині зверталосе навіть до Повітового Вадізу в Ліську, щоб він призначив громад. закупити сиканку. Повітовий Вадіс відмовив, що пізніше це заричать, як там верне до цієї справи, але в міжчасі оба товариства — несподівано для всіх — розписано.

ЗОЛОЧІВ. (З документів часу). Подано широкому загальному новий документ нашого часу до відомі і простію наші відновити церковні круги агітації в цю справу, що дотрима живо ціле гр.-кат. духовенство. На ліхтх всі греко-кат. парохіяльні уряди в Золочівщині дістали таке писмо зі старостами: Starosta powiatowy w Złoczowie L. 13463/929. Język urzędowy ksiąg stanu cywilnego w b. dzielnicy austr. Złoczów, dnia 4-go września 1929 r. Do wszystkich urzędów parafialnych ob. gr.-kat. w powiecie Przed ostatecznem uregulowaniem powyższej sprawy w drodze autorytatywnego zarządzenia Min. Spraw Wewn. reskryptem z dnia 23.VII. 1929 r. Nr. Dz. 252/29 oznajmiło, że używanie języku państwowego w korespondencji z władzami w zakresie spraw metrykalnych (evidencji ludności) jest obowiązkiem prowadzącego metryki nawet bez specjalnego zarządzenia władzy. Sporządzanie akt. metrykalnych (wykazów w sprawach metrykalnych i t. p.) w języku niepaństwowym stanowi istotę wykroczenia z art. 1. b. Rozp. Prez. Rzp. z dnia 22/3. 28/D. U. R. P. Nr. 36 poz. 342 (oraz wykroczenia z art. 1. ust. z dnia 31/7. 24/Dz. Ust. P. Nr. 73 poz. 724) o języku państwowym, podlegające karze na zasadzie sankcji karnej z art. 17. Rozp. Prez. Rzp. z dnia 22/3. 1928 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 365. O czym zawiadamiam wskutek reskryptu Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu celem ścisłego zastosowania się. — Starosta powiatowy dr. Dorosz, w. r.

Жертви на оселю робітників пера.

Виваз ч. 29.

На заклик „Т-ва письменників і журналістів ім. І. Франка“ зложили (в золотих) на оселю українських робітників пера в Ягді: 496) Василь Олександр, Володимирів 2 зол., 497) Петро Будз, Березани 5 зол., 498) Ася Лелішча, Львів 2 ам. зол., 499) др. Лука Мисюра, Нью-Йорк 3 ам. зол., 500) Обидання Українських Організацій в Америці 100 ам. зол., 501) Спорт. Т-во „Україна“, Львів 50 зол.

Спілки „Діло“. Львів. Ринок ч. 10.

В друкарні Видавничої Співки. Шлях Львів Ринок ч. 10.